

Ügyiratszám: MN/4936-12/2012.

Ügyintéző: **személyes adat**

Tárgy: a gyermekek és kiskorúak védelmére vonatkozó
törvényi rendelkezések megsértése

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

1057/2012. (VI. 6.) sz.

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **Médiatanács**) az FM1 Kommunikációs és Kulturális Zrt.-vel (1025 Budapest, Csévi u. 7/b., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**), szemben hivatalból lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Neo FM elnevezésű médiaszolgáltatásán 2012. február 7-én 6 órától sugárzott „Bumeráng” című műsorszámmal (a továbbiakban: **műsorszám**) megsértette a műsorszámok **korhatári kategóriába sorolására és közzétételére vonatkozó törvényi rendelkezéseket**, amely miatt a Médiaszolgáltatót

250.000,- Ft, azaz kétszázötvenezer forint összegű bírság megfizetésére kötelezi.

A bírságot a Médiaszolgáltató a határozat közlését követő hét napon belül köteles befizetni a Médiatanács Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00295141-00000024 számú pénzforgalmi számlájára. A pénzfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a Médiaszolgáltató késedelmi pótlékot köteles fizetni, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata a határozat közlésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, a Médiatanácshoz három példányban benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a keresetlevélben a keresettel támadott határozat végrehajtásának felfüggesztése a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság a beérkezést követő naptól számított 30 napon belül tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A Médiatanács a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 167. § (1) bekezdésében foglalt általános hatósági felügyeleti hatáskörében, bejelentés alapján hivatalból vizsgálta a Médiaszolgáltató Neo FM elnevezésű médiaszolgáltatásán 2012. február 7-én 6 órától sugárzott műsorszámot, és a hatósági ellenőrzés megállapításai alapján annak vonatkozásában felmerült az Mttv. 9. § (4) bekezdésében és 10. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés megsértése.

A Médiatanács az Mttv. 182.§ ba) pontjában foglalt hatáskörében, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 29. § (1) bekezdése alapján hivatalból 2012. április 25-én hatósági eljárást indított a Médiaszolgáltatóval szemben, mely tényről a Ket. 29. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezésnek megfelelően a 771/2012. (IV. 25.) számú, MN/4936-8/2012. ügyiratszámú végzésében a Ket. 29. § (5) bekezdés szerinti tartalommal értesítette a Médiaszolgáltatót, tájékoztatta a hatósági ellenőrzés megállapításairól, valamint a Ket. 51. § (1) bekezdése értelmében felhívta a figyelmét arra, hogy az eljárás során nyilatkozattételi, a Ket. 68. § (1) bekezdése szerint iratbetekintési jog illeti meg. A Médiaszolgáltató jelen határozat meghozataláig nem nyilatkozott és nem élt iratbetekintési jogával.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbi tényállást tárta fel, és azt az alábbiak szerint értékelte.

A Médiaszolgáltató által üzemeltetett Neo FM adó 2012. február 7-én 6 órától a jelen határozatban és annak részét képező mellékletben részletezett tartalommal, korhatári kategóriára utaló jelzés, minősítés közlése nélkül sugározta a kifogásolt, „Bumeráng” című műsorszámot.

I. az Mttv. 9. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértése

Az Mttv. 9. § (4) bekezdése értelmében: *„azt a műsorszámot, amely tizenkét éven aluliakban félelmet kelthet, illetve amelyet koránál fogva nem érthet meg vagy félreérthet, III. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenkét éven aluliak számára nem ajánlott”.*

Az Mttv. 9. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a lineáris médiaszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltató – a hírműsorszám, a politikai tájékoztató műsorszám, a sportműsorszám, a műsorelőzetes, valamint a reklám, a politikai reklám, a televíziós vásárlás, a társadalmi célú reklám és a közérdekű közlemény kivételével – valamennyi, általa közzétenni kívánt műsorszámot a közzétételt megelőzően a korhatári-kategóriák valamelyikébe sorolja.

Mivel a szóban forgó műsorszám műfaját tekintve nem tartozik a kivételként felsorolt műsorszámok közé, a Médiaszolgáltatót korhatár-besorolási kötelezettség terhelte arra vonatkozóan.

A kérdéses műsorszám hétköznaponként reggel 6 óra előtt kezdődik, és általában 10 óra után pár perccel ér véget. Jellemzően a társadalom véleményét megosztó műsorszám, amely célja a témák kiválasztása és feldolgozása során a polgárpukkasztás, valamint a műsorvezetők humora olykor morbid és szarkasztikus. A műsor félreérthetetlenül arra törekszik, hogy felkorbácsolja a kedélyeket, a műsorvezetők pedig ráerősítenek erre a stílusukkal, egymás és mások heccelésével. A műsorszám az ars poeticája szerint is felvállalja a kényes témákat, a markáns véleményeket. A műsorszám főszereplőit a következő módon jelentik be: *„Akik a sulykot elvetik”.*

A kifogásolt műsorszám egyik témája az a WWF-nek tulajdonított hír volt, miszerint nemsokára kihalnak az oroszlanok. (A műsorszám ezen szegmensében elhangzott kifogásolt tartalmat a jelen határozat részét képező melléklet részletesen tartalmazza.) A műsorvezetők arról beszéltek, hogy ez a tény senkit sem érdekel itt, ahol élünk, hiszen kinek hiányozna az oroszlan, egyébként is a cápákat már régen ki kellett volna irtani. Ezután rátértek arra, hogy mivel nem lehet az összes kihalófélben lévő állatot megmenteni, ők melyeket mentenék inkább meg. Ezzel kapcsolatosan az egyes állatfajok „hasznosságáról” elmélkedtek, leginkább olyan megállapításokat tettek, hogy a felsorolt állatok semmire sem jók. A szegmens végén hallgatói üzeneteket olvastak fel, amelyek megerősítették a korábban elhangzott, kifogásolható tartalmakat az állatokkal, valamint a környezetvédeőkkel kapcsolatban.

A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.250/2006/6. számú ítélete a műsorszámok korhatár-besorolásával kapcsolatban az alábbiakat mondta ki: *„A Polgári Törvénykönyvről szóló 1952. évi IV. törvény 12. §-a szerint kiskorú az, aki a 18. életévét még nem töltötte be, kivéve, ha házasságot kötött. Kiskorú néző tehát lehet óvodás, illetve iskolás gyerek is, ugyanaz a műsor más hatást vált ki egy 6 éves, és mást egy 12, vagy 16 éves nézőben. Ezért kiemelten fontos, a műsorszámok megfelelő minősítése, közzététele korhatár szerint.”*

A Fővárosi Bíróság 24.K.31.492/2005/5. számú ítéletében rögzítette, hogy a műsorszolgáltatónak *„vizsgálnia kell, hogy az általa közölni kívánt műsor kelthet-e félelmet illetőleg egyértelműsége folytán értelmezhető-e és megérthető-e a 12 éven aluliak számára...”* Továbbá *„hangsúlyozza a bíróság azt is... hogy a tényállások „veszélyeztető” jellegénél nem szükséges, hogy az eredmény meg is valósuljon”.*

A legkisebb gyerekek az élettelen tárgyakra és az állatokra érzéseket, gondolatokat, szándékot tulajdonítanak, ez az animizmus. A fogalmi gondolkodás hiánya miatt még nem képesek különbséget tenni a lehetséges és a lehetetlen között, számukra még nem léteznek például azok a fizikai törvényszerűségek, amelyekkel a felnőttek már tisztában vannak. A műsorszegmensben megjelenő téma, az erről szóló, mindenfajta empátiát nélkülöző diskurzus megingathatja biztonságérzetükben a legkisebb korosztály tagjait. Mivel a témakezelés szarkazmusát még nem képesek értelmezni, zavarodottságuk esetleg félelmet idézhet elő bennük, amelyet önállóan nem tudnak leépíteni. Ezért rendkívüli körültekintéssel kell eljárni az olyan témák kapcsán, amelyek a legfiatalabb gyermekek biztonságérzetét veszélyeztethetik, ilyen például a családi konfliktusokon kívül az állatok sebesülése vagy halála is. A morbid humor, a szarkazmus bevallottan a kérdéses műsorszám műsorvezetőinek kedvelt eszköze, amivel a figyelemfelkeltés céljából élnek, ennek dekódolására és ezáltal a problematikus tartalmak megfelelő értelmezésére azonban a kisebb gyerekek (kb. tíz éves kor alatt) még nem képesek.

A Legfelsőbb Bíróság egyik eseti döntésében megállapította, hogy a kiskorú különös védeltségét az indokolja, hogy nem lehet kiindulni a befogadó reális értékítéletéből, abból, hogy a látottakat (jelen esetben hallottakat) megfelelő módon, megfelelő értékrend alapján elemzi és értékeli, hiszen a kiemelt védeltséget éppen az indokolja, hogy a kiskorúak a végleges értékrend kialakításának folyamatában vannak. Ez adja személyiségfejlődésük sérülékenységét, egyúttal ez indokolja fokozott védelmüket is.

A kategorizálást befolyásolja, hogy a fenti mérlegelési szempontok tükrében a távolságtartás, a megfelelő és aggálytalan befogadás biztosan megvalósul-e a védett korcsoportba tartozó kiskorúak esetében.

Amikor a kifogásolt műsorszámban az került szóba, hogy az állatkertben felnőtt oroszlánokat hogyan kellene „visszavádatni”, hogy be tudjanak illeszkedni a természetes közegükbe, a szavanna élővilágába, a műsorvezetők erőszakot is tartalmazó kijelentéseket tettek. Arról beszéltek, hogy a bébi oroszlánnak néhány pofont kell adni, verni kell és meg kell dobni cumisüveggel, majd hogy a teknőst baltával kell szétverni, a teknőjéből pedig mosóteknőt kell csinálni, hiszen éltek már eleget. („*Hát elvadítod az oroszlánt, a kis bébi oroszlánnak már adsz néhány pofont, aztán tök vad lesz.*”; „*Nem! Kis oroszlánt megdobod cumisüveggel. El tudod vádatni.*”; „*Jó, akkor ez a Galápagos-szigeti teknős?*”, „*Hát, azt ott baltával szét, semmi értelme. Hát minek? Mosóteknőnek.*”, „*Így van, ja, a teknősök úgyis pusztulófélben vannak, éltek azok eleget.*”)

Ezek a kijelentések amellet, hogy félelmet kelthettek, félrevezető üzenetet is hordoztak a gyermekek számára, valamint azt közvetíthették a számukra, hogy a hallottak elfogadott cselekvések, hiszen a műsorvezetők hangoztatják őket, ellensúlyozásra pedig alig került sor. A legfiatalabb korosztály fejlődésének egyik lényeges jellemzője, korlátja az is, hogy a gyerekek mindig a nagyon kiugró, jellemző vonásokra összpontosítanak, ez a centrálás, vagyis az ábrázolások, közlésmódok befogadásakor csupán a különösen feltűnő aspektusok ragadják meg a figyelmüket. A hallott szövegben minden bizonnyal kiugró elemként szerepeltek számukra az erőszakos tartalmak, hiszen azok még mehökkentő társításokat is tartalmaztak (oroszlán és cumisüveg; teknős, balta és mosóteknő).

Ebben a korhatár-kategóriában a realizmus fokától függetlenül, a szereplők, a műsorvezetők nem tanúsíthatnak olyan magatartást, mely a gyermek számára nem követendő, esetleg számára veszélyforrás lehet, vagy kifejezetten a szülői intelmek ellen hatva, a vulgáris, kulturálatlan viselkedés beépülését segíti elő. Ebből következően a nyelvi magatartás is lényeges elem a műsorszámok megítélésénél: nem sértő szleng használata esetleg előfordulhat, de trágárság, káromkodás nem lehet jelen (pl. „*És eldugod a cumisüveget, keresse meg a kis rohadék!*”).

A bíróság több ítéletében is kimondta (pl. 3.Kf.27.178/2006/4. sz.), hogy a műsorszámon belül egy szegmens helytelen kategorizálása a műsorszám egészének korhatár-besorolását módosíthatja, a szóban forgó adásban azonban nemcsak a már említett műsorszegmensben akadtak olyan elemek, amelyek a III. korhatári kategóriának megfelelő besorolást indokolják.

A bíróság több esetben kifejtette, hogy amennyiben valamely műsorszám olyan elemeket tartalmaz, amelyeket besorolásuk esetén magasabb kategóriának megfelelően lehetne csak sugározni – éppen a minősítésnél való megszorító eljárásra, továbbá a védendő korosztályra tekintettel – az egész műsorszámot eggyel magasabb kategóriába kell sorolni és annak megfelelően sugározni. A Fővárosi Ítéletábla a 2.Kf.27.154/2004/6. számú ítéletében kimondta, hogy „a besorolás továbbá a teljes műsorszámra vonatkozik, ezért az egyes jelenetek, elemek más kategóriába tartozása kihat az egész műsorszám minősítésére.” A Médiatanács megállapította, hogy a műsorszám több olyan elemet is tartalmazott, amely a 12 éven aluli nézőközönség egészséges fejlődésére káros hatást gyakorolhat.

A szóban forgó műsorszámokban a műsorvezetők előszeretettel nyúltak olyan témákhoz, amelyek némileg burkolt formában szexuális utalásokat tartalmaztak, például amikor arról beszélgettek, melyik kiüregedőben lévő női hírességet kaphatnák meg ma már szexuális értelemben annak mintájára, hogy a régebbi autótípusokhoz is egyre olcsóbban lehet hozzájutni, aztán meg eldicsekedhetnének, hogy ő is megvolt (pl. 06:02:32 **Személyes adat** : „Van-e értelme felcsípni egy akkori Baywatch-os luvnyát? Mert lehet, hogy be tudsz hatolni már az intim szférájába ma...”, 06:04:28 **Személyes adat** : „Kellene egy katalógus...” **Személyes adat** : „Dugja meg a Baywatch sztárját!”); vagy amikor fél 7 körül azt tárgyalták, hogy New Yorkban már van óvszerfutár, aki ha már ott fekszik az ember levetkőzve a partnere mellett, házhoz szállítja igény szerint az óvszert, síkosítót vagy vibrátort. Az utóbbi témát részletezve a női kollégájukat kérdezték, milyen ízű óvszert kérne, és burkoltan arra utaltak, hogy az íznek az orális aktusnál van jelentősége. A gyermekeket a médiából a nemiségre vonatkozóan túl korán érő hatások a pszichoszexuális fejlődésüket kedvezőtlenül érinthetik, ezért ezeknek a problematikus tartalmaknak a 6-12 éves korosztály esetében is aggályos hatásai lehetnek.

A 6-12 éves korosztály esetében a nyelvhasználat során ügyelni kell arra, hogy a gyermek számára mintaként jelenik meg az ábrázolt helyzetekben a szituációtípusok és a hozzájuk tartozó nyelvi viszonyok kifejezőeszközeinek sokfélesége. Az adott korosztály számára a csodálkozást, megdöbbenést kifejező indulatszavak, esetleg az enyhe, tréfás szitkok, a nem obszcén gesztusok használata elfogadható, az agresszív nyelvi mintákat azonban kerülni kell, amely a műsorszámokban szintén nem történt meg, ráadásul az obszcén megnyilvánulásokhoz rendszerint nevetgélés kapcsolódott (pl. 06:01:10 „baromira”, 06:02:48 „Hát baz... basszus!”, 06:09:39 „Hát szarul parkolsz, basszus!”, 06:09:43 „Most nyaljuk egymás seggét az utolsó éveidben?” „Leszarom a véleményed.” „Az mindegy, hogy leszarod, én is leszarom, hogy leszarod.” „Akkor van kula bőven.”, 06:24:20 „Hogy a francba ne!”, 06:27:54 „Úgy néz ki, mint egy alternatív Greenpeace-es hülye.”).

A Fővárosi Bíróság a 24. K.33839/2004/12. számú ítéletében kimondta, hogy „a minősítésnél a műsorszolgáltatónak mindig megszorítóan — és nem megengedően — kell eljárnia”, amely megállapításra a Legfelsőbb Bíróság fokozott védelemre utaló megállapításából is következtetett.

A Médiatanács összességében megállapította, hogy a műsorszámokban felmerült témák problematikus bemutatási módja, a műsorvezetők többsége által – még ha provokatív, szarkasztikus módon is – képviselt üzenetek félreérthetősége, valamint a műsor helyenként közepesen erős trágárságot is tartalmazó nyelvezete miatt a műsorszámot a Médiaszolgáltatónak a III. korhatári kategóriába soroltan kellett volna sugároznia.

II. az Mttv. 10. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés megsértése

A Médiaszolgáltató a műsorszám kezdetekor a korhatári kategóriára utaló jelzést nem alkalmazott. Az Mttv. 10. § (2) bekezdés a) pontja rögzíti, hogy a lineáris médiaszolgáltatásban műsorszám csak a kategóriájának megfelelő módon tehető közzé.

Tekintettel arra, hogy a Médiaszolgáltató a Neo FM elnevezésű médiaszolgáltatásán 2012. február 7-én sugározott „Bumeráng” című műsorszámot, a fentiek szerint nem a törvény gyermekek és kiskorúak védelmére vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően tette közzé, a Médiatanács

megállapította az Mttv. 9. § (4) bekezdésében és 10. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés megsértését.

A jogsértés miatt alkalmazandó jogkövetkezmény fajtájának és mértékének megállapítása során a Médiatanács az alábbi szempontokat vette figyelembe.

Az Mttv. 186. § (1) bekezdése értelmében:

„Amennyiben a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg, a Médiatanács, illetve a Hivatal — a jogsértés tényének megállapítása és figyelmeztetés mellett — legfeljebb harminc napos határidő tűzésével felhívhatja a jogsértőt a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, illetve a jogszerű magatartás tanúsítására, és meghatározhatja annak feltételeit.”

Az Mttv. 187. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében ismételtségnek tekintendő, ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és jogszabályhely tekintetében, ugyanazon tárgykörben, háromszázhatvanöt napon belül legalább kétszer valósítja meg, ide nem értve a csekély súlyú törvénysértéseket.

A Médiatanács az Mttv. 9. § (4) bekezdésében és 10. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés megsértését a jelen határozat meghozataláig még nem állapította meg a Médiaszolgáltatóval szemben.

A gyermekeknek és a kiskorúaknak az Alaptörvényből és az Mttv.-ből levezethető kiemelt védelmére tekintettel a Médiatanács nem tekinthette csekély súlyúnak az elkövetett jogsértéseket, így a jogsértés súlyára tekintettel az Mttv. 186. § (1) bekezdésében foglalt jogkövetkezményt nem alkalmazhatta a Médiaszolgáltatóval szemben.

Az Mttv. 187. § (2) bekezdése szerint a Médiatanács a jogkövetkezményt — a jogsértés jellegétől függően — a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelem szenvedett és veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra és a jogsértés piacra gyakorolt hatására, továbbá az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra tekintettel állapítja meg.

A Médiatanács az Mttv. 9. § (4) bekezdés és 10. § (2) bekezdés a) pontja jelen esetben történt megsértése tekintetében a jogkövetkezmény mértékének megállapítása során az Mttv. 187. § (2) bekezdésében rögzített mérlegelési szempontok közül a jogsértés súlyát vette figyelembe a jövőbeni jogsértések mellőzése érdekében (generális prevenció).

Az Mttv. 187. § (2) bekezdésében meghatározott további mérlegelési szempontok, figyelemmel az Mttv. 187. § (4) bekezdésében rögzített ismételtség fogalmára is, a jelen jogsértések tekintetében nem értékelhetők.

A Médiatanács a hatályos szabályozási környezettel összhangban és a kialakított szankcióalkalmazási gyakorlatának megfelelően az Mttv. 187. § (3) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények közül a bírság alkalmazása mellett döntött, mivel a kérdéses jogsértések vonatkozásában e közjogi eszközt ítélte a legalkalmasabbnak arra, hogy a Médiaszolgáltatót visszatartsa a jövőbeni jogsértések elkövetésétől. A Médiatanács úgy ítélte meg, hogy az egyedi ügyben, az ügy sajátosságai mentén végrehajtott mérlegelés alapján megállapított, a jogsértésekkel arányos bírság kellő visszatartó erővel rendelkezik a további jogsértések tekintetében.

A Médiatanács az Mttv. 187. § (2) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkörében – mivel a Médiaszolgáltatót az 1315/2011. (X. 5.) számú határozat JBE médiaszolgáltatóként azonosította – a fokozatosság és arányosság elvének figyelembe vételével, az Mttv. 9. § (4) bekezdésének és 10. § (2)

bekezdés a) pontjának megsértése miatt a kiszabható bírságmaximum (kétszázmillió forint) 0,125%-ának megfelelő mértékű, azaz 250.000,- Ft összegű bírságot szabott ki a Médiaszolgáltatóval szemben.

A Médiatanács külön tekintettel volt a jogkövetkezménynek a jövőbeni jogsértések elkerülését célzó hatására, illetve arra, hogy egy esetleges újabb jogsértés esetén alkalmazandó szankció esetén érvényesülhessen a fokozatosság elve, azaz az ismétléssel járó növekvő progresszivitás és a szankcionálás kiszámíthatósága, előreláthatósága.

A fentebb kifejtettek szerint tehát a Médiatanács az Mttv. 9. § (4) bekezdésében és 10. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés megsértése miatt az Mttv. 187. § (3) bekezdés ba) alpontja alapján kiszabható jogkövetkezmény alkalmazása mellett, a rendelkező rész szerint döntött.

Az eljárás során a Ket. 153.§ (2) bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (1) bekezdés da) alpontjában, a jogorvoslat előterjesztésének határidejére és helyére vonatkozó tájékoztatás az Mttv. 163. § (1) és (3) bekezdésében, a bírósági eljárásról szóló tájékoztatás az Mttv. 164. § (1) bekezdésében, a halasztó hatály a Ket. 110. § (1) bekezdésében, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2012. június 6.

a Médiatanács nevében

Szalai Annamária
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

Személyes adat

A Médiatanács 1057/2012. (VI. 6.) számú határozatának melléklete

7:01:03-7:02:47

Személyes adat : „Egyébként hallottam én is a napokban a hírekben, hogy ki fognak halni az oroszlánok. Állítólag már csak húszezer oroszlán van, én nem tudom, hogy ez sok vagy kevés?”

Személyes adat : „Hát, ide sok.”

Személyes adat : „Mi? Ja. Szóval, ki fognak halni az oroszlánok. Baj-e ez? Én úgy vagyok egyébként, hogy a cápákat már rég ki kellett volna irtani, és az oroszlánok - hogy is mondjam - állatkertben jók, meg rajzfilmen, de nem tudom, hogy valóban szükség van-e rájuk?”

Személyes adat : „De mi az oka a kihalásnak?”

Személyes adat : „A kihalás.”

Személyes adat : „Aha.”

Személyes adat : „Nem tudom, mi az oka a kihalásnak, Banita! Mi az oka a kihalásnak?”

Személyes adat : „Én arra gondoltam, hogy rajzfilmen, egy jól megrajzolt állatkertben lehetnének az oroszlánok, csak meg ne szökjenek, érted?”

Személyes adat : „Na jó, mi találkoztunk oroszlánokkal, a Voga, meg én, meg az Indi, meg a Banita, és nem voltunk nagyon boldogok, de hogy ez most tényleg gond-e, illetve ha kihalnak az oroszlánok, és lapozunk egyet az evolúciós könyvben, akkor ugye kell valaki, aki lehet az állatok királya?”

Személyes adat : „Hát a puli! Hát persze!”

Személyes adat : „Na jó, hát ezt fogjuk majd megbeszélni. Tényleg, egyáltalán, mivel... ez kit érdekel? De komolyan kérdezem.”

Személyes adat : „Majd elmondom.”

Személyes adat : „Jó, a hírek után mondd el, de tényleg, kit érdekel? Itt vagyunk Európában, az oroszlán egy állatkerti tartozék, és mi van...?”

Személyes adat : „Leltári állat, ha-ha.”

Személyes adat : „De tényleg, kit érdekel? Vannak még remek macskák. Jövünk vissza ezzel, Dóri hírei után.”

7:19:16-7:20:35

Személyes adat : „A WWF, Banita barátod a WWF?”

Személyes adat : „A WWF? Igen.”

Személyes adat : „Mondd el az embereknek, mi az a WWF!”

Személyes adat : „Ez a Világ Vadvédelmi Alap.”

Személyes adat : „Világ Vadvédelmi Alap. Őnekik a panda ugye a jelvényük, vagy mi az emblémájuk? Na, hát képzeljétek el, eszméletlen nagy gáz van, most egy pár napja bejelentették, hogy az oroszlán, mint olyan, hamarosan ki fog halni. Kámpec doloresz.”

Személyes adat : „El kéne rakni oroszlántojást a hűtőbe, és kész, aztán ki lehet keltetni, ha kell!”

Személyes adat : „Lajos! Akkor folytatom. Ez azért baj, mert az oroszlán az állatok királya – ezt mindenki tudja – és egy csomó kérdést felvet ez a hír. A másik baj meg az, hogy ugye egy legendás állatról van szó, nem egy akárki ez az oroszlán. És biztos, hogy nagyon sok mindenkinek hiányozni fog, a WWF szerint az élővilág negyede veszélyben van, de még nekik is van egyébként prioritás-listájuk, tehát, hogy kik az elsők, és vannak sok hasonló fokon veszélyeztetett állatok, és ők a listán azt nézik, hogy melyiket kéne leginkább megmenteni. Na most, ugyan mi szeretjük az állatokat, nyilván, mert különben, ha nem szeretnénk, akkor rögtön megdobálnának bennünket, de – és ne haljon ki egy sem –, de ha már muszáj, akkor beszéljük meg, hogy kinek kell mennie, jó?”

7:21:54-7:23:49

Személyes adat : „Akkor majd viszünk Veszprémből a szavannába.”

Személyes adat : „Elvadítjuk őket.”

Személyes adat : „Ott nem fog tudni megélni!”

Személyes adat : „Dehogyan!”

Személyes adat : „Hát elvadítod az oroszlánt, a kis bébi oroszlánnak már adsz néhány pofont, aztán tők vad lesz.”

Személyes adat : „Persze verni kell, és fellógatni a húst izére, pecabotra és incselkedni vele.”

Személyes adat : „Rá lehet nevelni a vadságra Simba-t.”

Személyes adat : „Mindig azt csinálják, hogy hazaviszik a gondozónók, igaz? És ottan cumiztatják, meg mit tudom én. Vagy mit tudom én.”

Személyes adat : „Nem! Kis oroszlánt megdobod cumisüveggel. El tudod vadítani.”

Személyes adat : „És eldugod a cumisüveget, keresse meg a kis rohadék!”

Személyes adat : „Nem! Én pontosan ismerem azt a problematikát, Banita drága, amikor egy fogságban nevelt oroszlánt nem lehet kihelyezni – mondják nagyon sokszor – a vadonba, mert már nem tudna megélni. Hát, ezért kell egy picit provokálni.”

Személyes adat : „De Te akarod kihelyezni őket Veszprémből a szavannára.”

Személyes adat : „De hol hiányoznak az oroszlánok, mert Veszprémben egy rakás van?”

Személyes adat : „Ott senki nem panaszkodott.”

Személyes adat : „De tényleg, sőt, mondom az igazgató elmondta, hogy ott rengeteg van, tehát szaporodnak, úgy kell elkötni a kis petevezetéküket.”

Személyes adat : „Én is figyeltem a választásokat, egyetlen plakáton sem volt az, hogy és visszahozzuk az oroszlánokat”.

Személyes adat : „De tényleg, hol halnak ki, vélhetően a szavannában, nem? Nincs oka, egyébként nem tudom, miért halnak ki az oroszlánok?”

Személyes adat : „Azért, mert még mindig vadásszák őket, és egyre zsugorodik az élőhelyük, és ezért most már egymás ellen is fordulnak, hogy minél több kaját tudjanak beszerezni.”

Személyes adat : „Hát jogos, hát jogos, hát gyerekek, a világtörténelemben haltak ki folyamatosan állatok és jöttek újak, hát miért sírunk mi ezen?”

Személyes adat : „Pontosan, én abszolút egyetértek. Kardfogú tigris hol van? Helló bébi, hol van a WWF? WWF mit csinált akkor, amikor a kardfogú tigris még ott szambázott a nem tudom én, milyen erdőben?”

7:24:11-7:24:42

Személyes adat : „És mi sírunk, akiknek nem is kell az oroszlán. Hát miért nem sírnak Afrikában?”

Személyes adat : „Ti aztán nem sírtok nagyon, ezt azért jegyzőkönyvbe vettem.”

Személyes adat : „Mi azért vagyunk, hogy elmondjuk az igazságot.”

Személyes adat : „Halljuk!”

Személyes adat : „De tényleg! A WWF-nek hol van a székháza?”

Személyes adat : „Hát nem Afrikában a szavanna közepén!”

Személyes adat : „Az tutkó, hogy nem egy sátorban van!”

Személyes adat : „Az oroszlán vágóhíd mellett.”

Személyes adat : „Valószínűleg ott van valahol New Yorkban, vagy nem tudom hol, egy magas toronyházban, fenn a negyvenharmadikon, és ott ülnek iszonyat sok pénzért, és azok siratják az oroszlánt, halló! Majd beküldünk egy párat a lépcsőházba!”

7:26:39-7:26:51

Személyes adat : „Móni! Csimpánz vagy oroszlán? Tehát, hogy érted, hova küldjük a megmentésre szánt pénzt, amit nem tudom egyébként, hogy hasznosítanak: valószínűleg kitakarítják a 43. emeletet New Yorkban?”

7:30:10-7:30:33

Személyes adat : „A panda a leghaszontalanabb állat egyébként, szerintem, tehát emblémán kívül semmire nem jó az égadta világon.”

Személyes adat : „Igen, és ha közlelő megismerkedsz vele, kiderül, hogy durva, meg nagy a körme.”

Személyes adat : „Tehát semmit nem tud az égadta világon.”

Személyes adat : „Nem, az így van.”

Személyes adat : „Ül a seggén, egész nap eszik, kész. És nagyon nehezen szaporodik.”

Személyes adat : „És válogatós.”

Személyes adat : „De lenne szíved odaállni Nóri elé, és azt mondani: Nóri, holnaptól nincs panda, kész?”

Személyes adat : „A Nórinak tök mindegy, ahányszor lejátszom neki a Kung-fu pandát, annyiszor van panda.”

7:33:01-7:33:45

Személyes adat : „Vogci, neked is adok egy párosítást, jó?”

Személyes adat : „Jó, de ne ilyen kuzint adjál, jó? A majom nem kell, mert az...!”

Személyes adat : „Majom nem kell? Jó, akkor ez a Galápagos-szigeti teknős?”

Személyes adat : „Hát, azt ott baltával szét, semmi értelme. Hát minek? Mosóteknőnek. Semmi értelme, hát figyelj, bármit mondasz, megtartom mellette. Na, mit akarsz?”

Személyes adat : „Grönlandi fóka.”

Személyes adat : „Ááá.”

Személyes adat : „Hát, ha a grönlandi fókát megvéded, megmarad a kék bálna is, tudod?”

Személyes adat : „Így van, ja, a teknősök úgyis pusztulófélben vannak, éltek azok eleget. Azért gondolj bele: meddig él egy teknős, hát akár a mocsári az 400 évig is el izé lébecol!”

7:35:15-7:35:26

Személyes adat : „Aszongya: „Bocsi, téged hogy fognak utálni az állatvédők és milyen igazuk van!”
üzenni Eszter. Gyerekek, ti csak ilyen vakon elhiszitek azt a hülye pandás emblémát?”

7:44:05-7:44:14

Személyes adat : (hallgatói üzenet) „Evolúció? Soha nem értettem. A szarért kell a delfineket visszatuszkolni a vízbe, ha korábban lettek volna zöldek, a fán élnénk, mert visszarugdadják az ősoket.”

7:46:04-7:46:09

Személyes adat : (hallgatói üzenet) „Bocsi, sokan azt hiszik, hogy ironizálsz, pedig iszonyatosan igazad van, köcsög állatvédők!”

7:46:29-7:46:36

Személyes adat : (hallgatói üzenet) „Mit nyavalyog ez a sok álszent állatvédő? Nagypám mondta: ha meg kő dögleni, akko' meg kő dögleni, ha ló, ha tehén, ha bengáli vízi tetü.”

7:46:39-7:46:50

Személyes adat : (hallgatói üzenet) „WWF, WWF, állatok megmentője, itt senkinek sincs állatszörből zsebkendője. Banitának pénzét gátlástalanul elszedik, 43. emelet parkettáját pvc-vel befedik.”

Budapest, 2012. június 6.

a Médiatanács nevében

Szalai Annamária
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag